

Hoort u mij?

Juridische professionals die zich hebben toegelegd op het bijstaan van parkeerders in procedures tegen opgelegde naheffingsanslagen parkeerbelastingen kunnen daar een aardig inkomen mee vergaren. Vooral als de gemeente bij de afhandeling van bezwaarschriften formele fouten maakt. Een onderdeel daarvan is het houden van (telefonische) hoorzittingen. Kern van de zaak: maak geen fouten en blijf zelf (ook) professioneel!

TEKST ANOUK VAN BEEK & BAS BREKVELD BEELD ©NFP PHOTOGRAPY - PETER MAGIELSEN

Op het gebied van parkeerbelastingzaken zien we steeds vaker dat formeel juridische aspecten een hoofdrol spelen in plaats van de materiële kant van de zaak. Sinds een aantal jaren zien we meer en meer dat juridische professionals zich hebben toegelegd op het bijstaan van parkeerders in procedures tegen opgelegde naheffingsanslagen parkeerbelastingen. In dit artikel geven wij u een beeld van hoe een juridische procedure die ogenschijnlijk om een naheffingsanslag parkeerbelasting draait, in de praktijk puur om formeel juridische aspecten blijkt te gaan ... met als achterliggend doel een verdienmodel via het proceskosten-systeem. Immers, indien een bezwaar of beroep gegrond moet worden verklaard vanwege een klein formeel-juridisch gebrek, 'verdient' de professional soms per zaak honderden euro's. Een paar zaken per maand, zijn al genoeg voor een riant inkomen. Laat staan als je landelijk opereert en misschien tientallen zaken per maand wint vanwege formeel-juridische foutjes bij de gemeenten.

ELKE ZAAK BEGINT OP STRAAT

De zaak begint natuurlijk wel op straat. Er is een parkeerder die wegens niet betaalde parkeerbelasting wordt geconfronteerd met een naheffingsanslag. De parkeer-

der schakelt vervolgens een professionele gemachtigde in om namens hem een bezwaarschrift in te dienen. Het ingediende bezwaarschrift bevat zo'n beetje alle gronden om een naheffingsanslag van tafel te krijgen. Er zou geen sprake zijn van parkeren, maar van het onmiddellijk in- en uitstappen van personen, het laden en lossen van goederen, er was überhaupt geen sprake van een fiscale parkeerplaats. De bebording op straat zou te wensen overlaten. De bevoegdheid van de controleur deugt niet. En die van de heffingsambtenaar ook niet. De Verordening is onverbindend. Of is niet gepubliceerd. Et cetera.

De tekst van het bezwaarschrift is zo algemeen geformuleerd dat deze voor iedere zaak met betrekking tot parkeerbelasting zou kunnen worden gebruikt. Er wordt tenslotte verzocht om een hoorzitting te houden, het toezenden van zaakstukken en om een proceskostenvergoeding.

DE HOORZITTING

De gemeente geeft netjes gehoor aan de verzoeken van de gemachtigde. Er wordt een uitnodigingsbrief voor een hoorzitting aan de gemachtigde verzonden en daarbij worden de gevraagde zaakstukken meegezonden zodat de gemachtigde zich tijdig kan voorbereiden op de hoorzitting. Op de dag van de hoorzitting komt er alleen niemand opdagen. Zowel de parkeerder als de juridisch

rechtsbijstandsverlener kiezen ervoor om niet te verschijnen. Evenmin wordt er op een andere manier gereageerd op de uitnodiging van de gemeente. De gemeente wijst het bezwaarschrift logischerwijs af. Met een bezwaarschrift met zulke algemene bewoordingen en geen enkele nadere onderbouwing of mondelinge toelichting maakt een parkeerder zijn zaak niet erg sterk. Het verzoek om proceskostenvergoeding wordt automatisch afgewezen omdat het bezwaarschrift ook wordt afgewezen.

De parkeerder stapt vervolgens naar de rechter en schakelt daarvoor weer diezelfde rechtsbijstandsverlener in. Los van de argumenten die in het bezwaarschrift zijn aangedragen wordt er aangevoerd dat de gemeente de hoorplicht heeft geschonden. De gemachtigde voert als argument daarvoor aan dat de gemeente er niet vanuit had mogen gaan dat er werd afgezien van het recht om te worden gehoord omdat er niet was gereageerd op de uitnodiging voor hoorzitting.

Een geslaagd beroep op schending van de hoorplicht levert een gegrond beroep op en daarmee ook een vergoeding van de proceskosten. Dat laatste is voor een professionele gemachtigde ongetwijfeld interessant, maar de parkeerder schiet er in feite niets mee op. In het

Bas Brekveld
en Anoek
van Beek

merendeel van de zaken die wij voorbij zien komen geeft de rechtbank het bestuursorgaan de opdracht om de bezwaarprocedure opnieuw te doen en wordt er niets afgeroepen over de opgelegde naheffingsanslag parkeerbelasting. Die naheffingsanslag, daar zou het de parkeerder uiteindelijk toch om te doen moeten zijn? Of niet soms?

DE GEMACHTIGDE GAAT ONDERUIT

In de zaak die wij hier als voorbeeld gebruiken zijn de rechtbank en vervolgens in hoger beroep het gerechtshof glashelder: indien het bestuursorgaan op een correcte wijze de gemachtigde van de parkeerder uitnodigt voor een hoorzitting, maar de gemachtigde komt simpelweg niet opdagen, dan is er geen sprake van schending van de wettelijke verplichting om te horen. Het gerechtshof vermeldt bovendien in haar uitspraak nog dat de gemachtigde van belanghebbende gedurende de gehele procedure niet of nauwelijks aandacht heeft besteed aan de feitelijke parkeeromstandigheden, dat hij daar kennelijk ook niet in is geïnteresseerd en dat, in het verlengde, het hem ook niet is te doen (geweest) om door de heffende instantie te worden gehoord dan wel ter gelegenheid van een gerechtelijke zitting een inhoudelijke toelichting te geven. Het Hof hekelt de proceshouding van de gemachtigde in deze zaak. Er is door de rechtsbijstandsverlener van geen enkele mogelijkheid gebruikt gemaakt om zijn standpunten toe te lichten en te onderbouwen, niet in bezwaar, niet bij de rechtbank en ook niet bij het gerechtshof. De gemachtigde van de parkeerder in kwestie heeft zich in alle fasen van de procedure beperkt tot het aanvoeren van in vrij algemene termen verwoorde, dat wil zeggen niet op de specifieke zaak betrekking hebbende, stellingen. Het Hof maakt daar, terecht, korte metten mee in deze zaak.

CONCLUSIE

Een gemachtigde die niet zozeer met de belangen van de parkeerder bezig is, maar meer met een verdienmodel voor zichzelf, kan alleen in toom gehouden worden door in juridisch opzicht geen fouten te maken. Zelfs het organiseren van een hoorzitting vergt juridische precisie. Maar als de gemachtigde simpelweg niet komt opdagen op een hoorzitting, geldt het adagium 'waar niets is, verliest de keizer zijn recht'.

BRON

Gerechtshof Den Haag, 3 maart 2017, zaaknummer BK 16/00597

ECLI:NL:GHDHA:2017:762

Anoek van Beek is juridisch medewerker bij de Dienst Belastingen Gemeente Amsterdam; Mr Bas Brekveld is inspecteur bij de Dienst Belastingen Gemeente Amsterdam

Helaas is dit de laatste bijdrage van Anouk van Beek en Bas Brekveld aan Vexpansie. Namens Vexpan heel hartelijk dank voor alle interessante artikelen gedurende vele jaren.